

Laskuvarjo ei auennut:

Neitosen ensimmäinen hyppy vei kuolemaan

Laskuvarjohyppääjä, nuori nainen sai surunansa perjantai-iltana Malmin lentoasemalla Helsingissä, kun hänen laskuvarjonsa ei avautunut. Enkensä menetti 26-vuotias helsinkiläinen kirjeenvaihtaja Marianne Margaretha Lemberg. Onnettomuus tapahtui klo 20.09 Suomen laskuvarjokerhon harjoituksissa. Laskuvarjokerhosta kerrottiin, että hyppy oli Marianne Lembergin ensimmäinen.

Hyppy tehtiin määräysten mukaisesti 600 metrin korkeudesta kerhon Cessna 109-

5 koneesta. Kaikki sujui normaalisti hyppyyn saakka, mutta päävarjo ei auennut. Varavarjo sen sijaan oli tullut ulos suojuksestaan, mutta myöskään se ei ollut auennut.

Marianne Lemberg oli syntynyt Jääskessä 24. 6. 1941. Suomen laskuvarjokerhoon hän oli liittynyt viime vuoden huhtikuussa.

Suomen laskuvarjokerhon puheenjohtaja, ekonomi Kavo Laurila kertoi, että täläinen onnettomuus on äärimmäisen harvinaisen.

(Jatk. siv. 13)

HS 20.4.1968

N:o 107 — 1968 — 13

Tiukat tarkastusmääräykset laskuvarjojääkärikoulussa

"Vuonna 1962 perustetussa Utin Laskuvarjojääkärikoulussa ei ole kertaakaan sattunut tilannetta, jolloin päävarjo olisi jäänyt aukeamatta — sivuvarjoon ei siis ole tarvinnut turvautua koskaan", kertoi kapteeni Olli Jokela Kouvolasta.

"Uskon, ettei siviilihyppääjien varusteiden tarkastus ole niin yksityiskohtainen ja tarkka kuin meillä koulussa. Jokin vika on ehkä saattanut jäädä huomaamatta. Mutta kun hyppääjillä on aina kaksi varjoa mukana, ei yleensä voi olla sellaista mahdollisuutta, että molemmat varjot jäisivät aukeamatta. Ilmeisesti nyt kysymyksessä on jonkinlainen hätäntymistilanne", arveli kapteeni Jokela.

Utin laskuvarjojääkärikoulussa varjojen tarkastus on erittäin yksityiskohtainen. Jo pakkausvaiheessa pakkaajat tarkastavat varjot erittäin tarkoin, sen jälkeen hyppääjä varjoa pukiessaan tarkastaa varjon toiminnan. Kaksi hypymestaria vuorollaan tarkastaa tämän jälkeen vielä pakkaukset.

Koneeseen noustuaan hyppääjät tarkastavat vielä kerran omat varjonsa ja edessään olevan hyppääjäkumppaninsa varjon. Hypymestarit tulevat vielä kerran ja tutkivat jokaisen hyppääjän välineet ennen hyppeä. Tällä tavoin pyritään poistamaan kaikki virhemahdollisuudet.

Kapteeni Jokela muistaa joitakin onnettomuustapauksia, jotka ovat sattuneet näytöksessä tai siviilihyppyissä. Kuopion laskuvarjohyppääjien kerhossa sattui muutama vuosi sitten tapaus, jossa var-

jo kyllä aukeni, mutta hyppääjä putosi veteen ja hukkui.

Vuorokaudenaika ei vaikuta hyppäämiseen lainkaan. Kapteeni Jokela sanoi iltaisin olevan usein parempi hypätä kuin päivällä tyynen ja selkeän sään vuoksi. Varsinkin kerhojen jäsenet hyppäävät yleisesti työajan jälkeen, siis iltaisin. Laskuvarjojääkärikoulussa harjoitellaan taisteluhyppeä iltaisin ja öisin.

Vaaraa saattaa olla laskeuduttaessa maahan; hyppääjä saattaa kulkeutua varjon kanssa ja saada vammoja esim. risukkoisessa maastossa. Hyppääjä putoaa noin viiden metrin sekuntivauhdilla. Tuuli saattaa aiheuttaa vielä omia haittojaan hyppejen onnistumiselle. Pahempia onnettomuuksia ei koulussa ole sattunut laskeutumisvaiheessakaan.

Neitosen . . .

(Jatk. siv. 7)

"Suomessa on suoritettu noin 48 000 harjoitushyppeä, enkä muista vastaavanlaista kuolemaan johtanutta onnettomuutta tapahtuneen, mutta jokaisessa urheilulajissa on omat vaaransa", sanoi ekonomi Laurila.

Tutkijalautakunnan asetamista koskevat järjestelyt on aloitettu.